

**NISKASTEN SUKUSEURAN
JÄSENLEHTI 2/2015**

NISKASET

Niskasten sukuseura ry:n jäsenlehti

Niskasten sukuseura ry:n jäsenlehti

www.niskaset.info

rekisteri.niskanen@kolumbus.fi

Facebookissa ryhmä Niskaset

Päätoimittaja Asta Niskanen

asta.niskanen@kolumbus.fi

Näätätie 16 A

Helsinki

Painopaikka: Sotkamon Kirjapaino Tmi Kari Simonen

Uudet jäsenet ja muutokset

rekisteri.niskanen@kolumbus.fi

tai

Niskasten sukuseura ry.

Näätätie 16 A

00800 Helsinki

Puheenjohtajan tervehdys

Kuluneena vuonna saimme nauttia Haapa-järvellä sukuseuran juhlista. Siellä vaihdettiin ajatuksia tulevasta sukukirjasta. Nyt sukukirjan teko on todella ajankohtaista. Ensi vuonna sen pitäisi valmistua. Siinä on suuri haaste niskalaisille. Meidän on myös hyvä muistaa, että juuri nyt teemme omaa historiaamme. Kuinka tätä historiaamme siirrämme tuleville sukupolville. Nyt meillä on entistä paremmat mahdollisuudet päivittää kuulumisiamme myös netin ja sosiaalisen median kautta. Olen innokkaasti seurannut Facebookin kautta keskustelua, jossa ollaan ajan virrassa, päivitetään vanhoja tietoja ja esitetään mielipiteitä. Kiinnostavaa oli kuulla erään haaran serkkutapaamisesta monipuolisen ohjelman kera. Kannustankin yhteydenpitoon suvun kesken.

Tulevan vuoden iso ponnistus on sukukirjan saaminen valmiiksi ja kaikkien halukkaiden käsiin. Valmistelu on hyvällä mallilla, mutta paljon työtä on jäljellä. Toivomukseni ja sukukokouksessa selvästi ilmaistu viesti oli, että seura pystyisi uudistumaan niin, että saisimme myös lapsia, nuoria ja nuoria aikuisia mukaan seuran toimintaan. Tämän lehden osio, jossa kerrotaan lasten kuulumisia, on aloitus siihen suuntaan.

Joulu on jälleen ovella ja muistot eri aikoina eletyistä jouluista tulevat mieleen. Kun mietin, mitä teen aikaisempina jouluina meille tulille korteille, lapsuuden pelit tulivat mieleen. Pelasimme korteilla väriä: Kortit olivat kuvapuoli alaspäin ja sitten pelaaja sanoivat jonkin värin. Se, jolla oli tätä väriä eniten, sai

itselleen koko kierroksen kortit. Korteilla pelattiin myös huiskutusta: täytyi arvata, montako korttia huiskuttajalla oli pinkassa. Jos arvasit oikein, sait kortit. Jos et, sinun täytyi antaa erotus huiskuttajalle.

Nykyisin lähettelen joillekin huumorintajuisille ystävillemme heiltä jo aiemmin saatuja joulukortteja. Joku joulukortti tekee jo neljättä kierrosta. Minulla on ollut tapana myös kirjoittaa kerran vuodessa sukulaisille ja ystäville kuulumiskirje. Siinä päivitän vuoden ajan tapahtumia, iloja ja suruja.

Loimaalla on ollut viime vuosina lumeton joulukuukausi. Viime joulun vietimme Puolangalla, lumen ja pakkasen keskellä. Lapset pääsivät hiihtämään ja laskemaan mäkeä. Jouluhartaus oli läheisessä urheiluhallissa. Vain palohälytin herätti eräänä aamuna koko joukon, kun paistelin liian kauan joulutorttuja. Meillä oli aikaa olla yhdessä leväten ja lautapelejä pelaten. En kaivannut joulukoristeita enkä joululauluja, valkoinen lumi ja kiireetön yhdessäolo toivat joulurauhan. Joulu on ilon ja rauhan juhla. Joulun sanoma on säilynyt vuosituhansia samana: "Älkää pelätkö, teille on syntynyt Vapahtaja."

-Helvi Klemetti-

Kirjatoimikunnan terveiset

Sukukirjan toimittaja Maritta Pohls aloittaa sukukirjan kokoamisen joulukuun alussa. Kirja toimitetaan nyt koossa olevan taustamateriaalin perusteella. Myöhemminkin tulleet jutut kerätään talteen ja käytetään myöhemmin lehtien ja nettisivujen toimittamiseen. Olette ilahduttavasti toimittaneet tietoja sukutietokantaan. Niitä ehtii toimittaa kirjaan vuoden vaihteeseen saakka. Tämänkään jälkeen toimitettu aineisto ei menne hukkaan, vaan talletetaan sukutietokantaan. Aineistoa voi toimittaa sähköisesti osoitteella rekisteri.niskanen@kolumbus.fi tai postitse osoitteeseen Niskasten Sukuseura ry, Näättätie 16 A, 00800 Helsinki.

Kuten sukukokouksessa ja aiemmin tässä lehdessä on kerrottu, lähettämämme kirjallinen ja kuva-aineisto ei välttämättä tule suoraan kirjaan, vaan se on tausta-aineistoa, jonka perusteella kirja toimitetaan ja kootaan. Materiaali ei kuitenkaan mene hukkaan. Sukukokouksessa pohdittiin sitä,

millä tavoin aineisto, jutut, kirjeet, muistelmat, muistokirjoitukset ja muut vastaavat saataisiin sukuseuran nettisivuille. Tämä asia jäi hautumaan, mutta hallitus ja kirjatoimikunta tulevat palaamaan tähän asiaan. Sähköinen julkaiseminen on joka tapauksessa tulevaisuutta.

Vielä on paljon päätettävää: miten monessa niteessä kirja julkaistaan, minkälainen kansi sille valitaan ja miten ratkaistaan monet sukututkimuksellisesti tärkeät seikat. Kirjatoimikunnalla on vielä paljon päätettävää ja tehtävää.

Kuten ehkä olette huomanneet, nettisivut on uudistettu. Ne löytyvät osoitteesta www.niskaset.info. Nyt tarvittaisiin ideoita siitä, miten nettisivut kannattaisi järjestää, jotta siitä syntyisi moderni tapa jakaa sukua koskevaa aineistoa.

Facebook –ryhmässä keskustellaan ajankohtaisista aiheista ja jaetaan tietoja sukututkimuksesta.

Sukuseuran hallitukselle on esitetty, että se perustaa toimituskunnan tämän lehden toimittamiseen. Toivottavaa olisi, että toimituskuntaan löytyisi edustajia eri sukuhaaroista ja eri puolilta Suomea. Näin saataisiin monipuolisuutta lehteen ja juttuja eri sukuhaaroja edustavista ihmisistä. Ilmoittautua voi osoitteella [asta.niskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:asta.niskanen(at)kolumbus.fi)

Uusi hallitus esittäytyy

**Helvi Klemetti, Sukuseuran puheenjohtaja,
Loimaa**

Helvi Klemetti

Minut valittiin Haapajärven kokouksessa puheenjohtajaksi. Olen syntynyt lisalmen maalaiskunnassa 68 vuotta sitten. Perheeseen, jossa kaksi lapsellista leskeä muodostivat "uusperheen". Minä olen Katri ja Pekka Niskasen vanhin yhteisistä lapsista. Nykyiseen perheeseen kuuluu aviopuoliso, Veikko ja neljä maailmalla olevaa lasta ja kolme lastenlasta. Työni olen tehnyt sosiaali- ja terveydenhuollossa. Viimeisin työpaikkani oli psykiatrian poliklinikalla sosiaalityöntekijä-psykoterapeutti. Niskaslaisuus on minulle identiteettikysymys. Olen lapsuudesta saakka kuunnellut tarinoita sukumme vaiheista. Olen ollut yli 20 vuotta Länsi-Inkerissä vapaaehtoistyössä. Elämäntarinat ja -kohtalot eri selviytymiskeinoineen puhuttelevat minua.

Suojastontie 23 B 8, 32210 LOIMAA

puh. 040-8462 507,
email: helvi.klemetti@seutuposti.fi

**Sirkku-Marja Salakari, varapuheenjohtaja,
Kirkkonummi**

Sirkku-Marja Salakari

Olen Sirkku-Marja Salakari Kirkkonummelta ja Niskasen Sirkku lisalmesta. Isäni Herman, konduktööri, oli rautatieläinen lisalmesta. Oman työelämäni olen tehnyt Helsingissä, Yliopiston kirjastossa ja Eduskunnan kirjastossa. Nyt olen kiireetön? eläkeläinen, jo kaksi vuotta, kalenteri koko ajan pöydällä. Eläkkeellä olo on mukavaa pitkän työuran jälkeen. Harrastuksinani ovat käsityöt ja lukeminen. Päiviä rikastuttavat kaksi tytärtä perheeseen ja neljä eläväistä lastenlasta.

Ravalsintie 6 C 15, 02400 KIRKKONUMMI

puh. 050-3371 291,
email: sirkku-marja.salakari@elisanet.fi

Antti Niskanen, jäsenrekisterin ja sukutietokannan hoitaja, Helsinki

Antti Niskanen

Synnyin Vieremällä 1953. Muutin Helsinkiin 1971. Työni tein ATK alalla, viimeiset 24 vuotta yrittäjänä. Nykyään ”työnäni” on koota sukutietoja tietokantaamme, osallistua sukukirjan työryhmään, ylläpitää jäsenrekisteriä, nettisivuja ja kaikenlaista muuta Niskasten sukuseuraan liittyvää.

Näätätie 16 A, 00800 HELSINKI

puh. 040-5000 561,
email: rekisteri.niskanen@kolumbus.fi

Maija Pöyhönen, Helsinki

Maija Pöyhönen

Minut valittiin hallituksen jäseneksi Sotkamossa vuonna 2012 pidetyssä sukkokouksessa. Toimin tätä nykyä myös sukukirjatoimikunnan jäsenenä. Työurani olen tehnyt kouluhallintotehtävissä. Eläkkeelle jäin vuonna 1994 opetuspäällikön virasta Helsingin kaupungin opetusvirastosta. Olen syntynyt Ylä-Savossa, Runnilla (Iisalmen pitäjä Haapajärven kylä) Kaarle Niskasén esikoisena. Vanhoilla päivilläni halusin päästä laulamaan, pyrin ja minut hyväksyttiin Paavalinkirkon kuoroon Helsingissä. Olen myös erityisen kiinnostunut kuvataiteista ja yritän itsekin tehdä kuvia vesiväreillä.

Temppelikatú 11 A 13, 00100 HELSINKI

puh. 045-8567 627,
email: maija.poyhonen@kolumbus.fi

Jouko Niskanen, rahastonhoitaja, Sotkamo

Jouko Niskanen

Kainuulainen Uppi. Entinen ravivalmentaja ja -ohjastaja sekä kasvattaja. Eläkkeellä vuodesta 2003 luokanopettajan virasta. Harrastukset: räsymattojen kutominen, päivittäinen liikunta, vapaaehtois-toiminta seurakunnassa, Vuokatinrannassa ja Gideoneissa. Poikamies jo 'kolmannessa polvessa'.

Motto:

"Elämän ensi puolisko kuluu toisen odottamiseen ja toinen puolisko ensimmäisen katumiseen."

Peltokatu 5, 88600 SOTKAMO

puh. 044-5144 143,
email: jouko43niskanen@gmail.com

Markku Niskanen, Seinäjoki

Minä olen Markku Niskanen. Olen syntynyt 1967 Vieremällä. Minua voi hyvällä syyllä kutsua tupla Niskaseksi, sillä molemmat vanhempani ovat Niskasia. Vietin lapsuuteni ja nuoruuteni karjatilalla. Niinpä ylioppilaaksi tulon jälkeen tuntui Helsingin Yliopiston maa- ja metsätieteellinen tiedekunta varsin luonnolliselta valinnalta. Valmistumiseni jälkeen muutimme Seinäjoelle, jossa aloitin työt kasvintuotannon tutkijana silloisessa Maa – ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksessa (MTT). Siinä työssä olen edelleen vaikka työnantaja on tämän vuoden alussa muuttunut MTT:stä Luonnonvarakeskukseksi (Luke).

Perheeseeni kuuluu vaimo Marjo, joka toimii seurakuntapastorina. Vuonna 2007 syyskuussa elämämme muuttui täydellisesti, kun perheeseemme adoptoitiin viisivuotias Tommi "Gamu" Etelä-Afrikan Tasavallasta Johannesburgista. Vuoden 2012 joulukuussa oli taas edessä matka Etelä-Afrikkaan, kun perheen toinen poika viisivuotias Brandon haettiin kotiin.

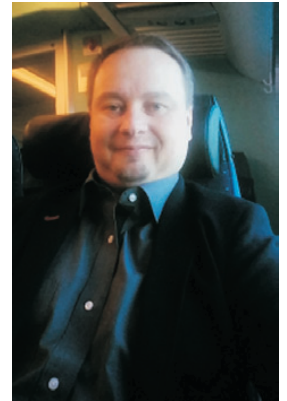
Oma aika kuluu tätä nykyä paljolti poikien harrastusten kanssa molempien pelatessa jalkapalloa. Yhdessä perheen kanssa matkustelemme jonkin verran. Kiireisen perhe ja työelämän vastapainoksi luen, opiskelen espanjaa, pelaan ukkosählyä sekä kalastan ja metsästän mahdollisuuksien mukaan.

Kurjentaival 3, 60200 SEINÄJOKI

puh. 040-5963 528,
email: markkun45@gmail.com

Kimmo Niskanen, sihteeri, Haapajärvi

Olen kotoisin Haapajärveltä Pohjois-Pohjanmaalta, joka on nyt myös nykyinen asuinpaikkani. Oli mukava saada isännöidä Niskasten sukutapaamista juuri kotikonnuilla Haapajärvellä. Puheenparresta voi päätellä, että Oulun murretta tulee pääasiassa väännettyä, mutta myös Lontoon murre sujuu tarvittaessa. Asunut olen matkan varrella kotimaassa eri puolilla Pohjois-Suomea (mm. Oulussa, Kokkolassa, Kajaanissa, Sievissä ja Pihtiputaalla). Työ ja opinnot ovat vieneet välillä myös maailmalle. Osan opintoja olen suorittanut mm. Englannissa, Skotlannissa ja Yhdysvalloissa. Ulkomaan työmatkat suuntautuvat nykyisellään pääasiassa Etelä-Aasiaan (Intiaan ja Nepaliin). Työskentelen Suomen Yrittäjäopistossa yritystoiminnan kouluttajana ja konsulttina. Työtehtävänä on auttaa uutta yritystoimintaa käyntiin koko maan alueella. Matkapäiviä kertyy arviolta 150 vuodessa. Työmatkoilla on mukava haastella myös sukuasioita. Otahan kiinni hihasta, jos näet tämän miehen liikkuvan omilla kotikonnuillasi.

Rannanjärventie 20, 85800 HAAPAJÄRVI

puh. 0400-299412,
email: prokimmo@gmail.com

Niskasten varhaisvaiheiden tutkimuksesta

Sukututkija, FM Ari Kolehmainen

Tein keväällä Niskasten sukuseuran kanssa sopimuksen suvun varhaisvaiheiden tutkimuksesta jossa selvitän paitsi sukuhaarojen varhaisimpia vaiheita 1540-luvulta lähtien mutta myös yhdistän lukuisia irrallaan olevia sukuhaaroja keskenään. Asiakirjojen valossa näyttää siltä että Niskaset ovat samaa alkujuurta.

Olen erikoistunut itäsuomalaisten sukujen 1500 – 1600-lukujen tutkimukseen. Sukututkimuksen aloitin jo nuorena, 18-vuotiaana, viime vuosituhanen lopulla. Palava kiinnostus sukujuuriin oli saanut alkunsa jo lapsena. Sukututkimus veikin minut opiskelemaan historiaa Joensuun yliopistoon josta valmistuin Suomen historian maisteriksi keväällä 2006. Työuraa olen tehnyt arkistoalalla mutta sukututkimus on ollut harrastus ja sivutyö koko ajan. Tavoitteenani on, että saan tehtyä sukututkimuksesta tulevaisuudessa päätoimisen ammatin.

Olen tehnyt lukuisia vastaavanlaisia sukujen varhaisvaiheiden tutkimuksia ja sukuhaarojen yhdistämistöitä sukuseuroille erinomaisen hyvin onnistuen. Tutkimustapani on erittäin lähdekriittinen

ja tavoitteeni on mennä lähteiden taakse. Olen tehnyt merkittäviä ja yllätyksellisiä löytöjä 1500 - 1600-luvun asiakirjoista ja sukujen polveutumisista. Olen onnistunut esimerkiksi murtamaan myytin savolaisten sukunimien pysyvyydestä sillä lisänimien kautta on vanhoista kantasuvuista haarautunut uusia "alasukuja". Tutkimustulokseni olen saanut todistettua oikeiksi myös DNA-testeillä.

Käyn kaikki lähteet vuosi vuodelta läpi, jotta ehjä kokonaiskuva Niskasten suvun leviämisestä ja suvun haaroittumisesta tulee selville. Kaikilla suvuilla ja sukuseuroilla tulee ehdottomasti olla alkujuuret selvillä, tietenkin käytettävissä olevien lähteiden puitteissa, jotta kaikki sukuhaarat tietävät juurensa ja yhteydet muihin sukuhaaroihin. Vaikeissa tapauksissa, jos asiakirjoja ei ole käytettävissä, DNA-tutkimus on ratkaiseva apu, jonka olen voinut todeta aiemmin toteuttamissani tutkimusprojekteissa.

Niskasten suvusta en ole vielä huomannut tietokannoissa isälinjan Y-kromosomin DNA-testiä. Olisi

hienoa, jos joku Niskanen tai useammatkin asiasta kiinnostuisivat sillä vain DNA:n avulla voidaan saada selville Niskasten varhaisempi asutushistoria ja mitkä suvut ovat Niskasia isälinjaisesti lähimpänä olevia. Geneettinen sukututkimus on hyvä apuväline sukututkimukseen. Perinteistä sukututkimusta ei voida sillä kuitenkaan koskaan sivuuttaa vaan DNA toimii tukena ja apuna aukkojen täyttämässä.

Tutkimukseni myötä yhä useammat Niskaset tulevat löytämään paikkansa suvun laajemmalla kartalla ja hahmottavat paremmin yhteyden kaukaisempiin muihin sukuhaaroihin. Sukuhistoriansa kiinnostuneet voivat ottaa minuun yhteyttä Niskasten tai muidenkin sukujen asioissa tai DNA-tutkimuksen tiimoilta.

Mikkelissä 30.10.2015

Ari Kolehmainen

FM, sukututkija

www.niskaset.info
(Sukuseura)

www.niskanen.net
(Kainuun Niskaset)

15-vuotiskokous ja sukujuhla

Sukupäivät Haapajärvellä

Varsin sateisen kesän jälkeen aurinko helli sukuseuran juhlatapaamisen osanottajia 8.-9. elokuuta 2015 Haapajärvellä. Lähes kaksisataa sukuun kuuluvaa vietti elokuisen viikonlopun monipuolisen ohjelman parissa Pohjanmaan pikkukaupungissa, jossa riitti runsaasti koettavaa ja nähtävää. Seurakuntatalo toimi päivien pitopaikkana. Vuonna 2000 perustetun Niskasten sukuseuran edellinen tapaaminen oli kolme vuotta sitten Vuokatissa. Sukutapaamisten sarja alkoi vuonna 1994 Sotkamosta, jonka jälkeen kokoon-tumiset ovat olleet Siilinjärvellä, Torniossa, Ylivieskassa, Viitasaarella, Juankoskella, Lapinlahdella ja Sotkamossa. Paljon oli tuttuja kasvoja aikaisemmilta sukupäiviltä ja uusia tuttavuuksia syntyi; sukunimi ja sukujuuret yhdistävät.

Sukukirjahanke

Lauantain teema: SUKU TUTUKSI JA SukuJUURET. Kimmo Niskasen sukupäivien avaukseen ja infoon oli kokoontunut täysi salillinen innokkaita suvun jäseniä. Ohjelma jatkui tekeillä olevan sukukirjan esittelyllä. Kirjahanketta selostivat laajasti suku-kirjan kokooja Maritta Pohls sekä kirjatoimikunnan vetäjä Asta Niskanen. Alustukset herättivät vilkasta keskustelua ja monia kysymyksiä.

Maritta Pohls

Päivän aikana eri sukuhaarat kokoontuivat omiin tapaamisiinsa. Mahdollisuus oli myös tutustua sukutietokantaan, johon on tallennettu yli 16000 nimeä. Tietokantaa esittelivät Antti Niskanen ja Oskar Salakari.

Sukuseuran vuosikokous

Sääntömääräinen sukkokokous pidettiin lounaan jälkeen iltapäivällä. Kokouksen puheenjohtajana toimi jouhevaan tapaansa Paavo Leppänen Pielavedeltä ja sihteerinä Kimmo Niskanen Haapajärveltä. Kokous valitsi seuran uudeksi puheenjohtajaksi Helvi Klemetin Loimaalta. Erovuoriset jäsenet valittiin uudelleen, Paavo Leppänen joten hallituksessa jatkavat Sirkku-Marja Salakari Kirkkonummelta, Markku Niskanen Seinäjoelta, Maija Pöyhönen Helsingistä, Antti Niskanen Helsingistä, Kimmo Niskanen Haapajärveltä sekä Jouko Niskanen Sotkamosta. Toiminnantarkastajina jatkavat Maire Pulkkinen Kuhmosta ja Paavo Niskanen Nivalasta.

Paavo Leppänen

Hallituksen esityksestä kokous teki muutoksia jäsenmaksuihin. Ensi ja tulevien vuosien jäsenmaksu korotetaan 15 euroon ja se tulee maksuun vuoden alussa tammikuussa. Ainaisjäsenmaksu on kymmenkertainen 150 euroa.

2/2015

Tutustuminen Niskas-yrityksiin

Kaupungin esitteen mukaan Haapajärvellä on hyvä asua - elää - yrittää - harrastaa. Yritysteemaan tutustuimme lauantaina iltapäivällä. Euroopan moderneimpaan TIIVI OY:n tuotantolaitokseen perehdyttivät 40 vuotta sitten yhtiön perustanut ja kehittänyt Eero Niskanen ja hänen poikansa Marko. TIIVI OY tunnetaan huippulaadukkaista ovista ja ikkunoista, joita valmistuu 140 tuhatta/vuosi.

Oik. TIIVI-Eero Niskanen.

Niskasen maansiirto Oy:n nykyjohtoa ja tulevaa: Anne, Pekka ja Pekan poika Matias.

Toinen tutustumiskohde oli NISKASEN MAANSIIRTO OY. Sen juuret ulottuvat vuoteen 1948, jolloin Juho Niskanen (i. Eevertti) aloitti pellon raivauksen pienellä pillarilla. Pian työnkuvaan kuului myös metsäojitus. 50-luvun lopun ja 70-luvun välillä Juho Niskasen auraama metsäojien määrä vastaa matkaa 20 kertaa Hangosta Utsjoelle.

Monipuolista maa- ja vesirakennusalan töitä ja kalustoa esittelivät yhtiön nykyiset jatkajat Pekka Niskanen ja hänen sisarensa Anne Niemi-Korpi, jolle myös kaikkien firman koneitten käyttö ja vempaimet ovat tuttuja.

Kolmas tutustumisvierailun kohde oli Haapajärven Ammattiopiston maatila, jossa erikoisuutena olivat robottinavetta ja biokaasulaitos.

Hurja oli kyyti Zetorilla. Kuski hakemassa polttoainetäydennystä, biokaasua!

Illanvietto kaupungintalolla

Lauantai-illan ohjelma jatkui kaupungintalolla. Haapajärven kaupungintalon valtuustosalissa tutustuimme hiihtäjälegenda Mika Myllylän arvokkaaseen mitali- ja palkintokokoelmaan sekä kaupungintalon aulassa olevaan lahjoituksista koostuvaan ja jatkuvasti kasvavaan vuonna 2006 perustettuun teekuppikokoelmaan, jossa on yhteensä 676 esinettä. Kokoelma karttui taas yhdellä, kun seuran puheenjohtaja ja sihteeri luovuttivat Kimmon Kiinasta hankkiman astiaston.

Ilta kaupungintalolla.

Niilo Niskanen ja Kimmo Niskanen luovuttivat astiaston teeisäntä Kyösti Niinikoskelle ja tee-emäntä Pirkko Harjulle.

Tee ja teeleipä tarjoilun lomassa nautimme kaupungin liikuntasihteerin Jarmo Erosen hauskoista esityksistä sekä Olli Niskasen 78 v. laulunumeroista.

Tapahtumarikas päivä teekaupunki Haapajärvellä yllätti myönteisesti sukukokousvieraat. Toteutui vanha sanonta: Aina jotain oppii, kun on kotoa poissa.

Sunnuntain jumalanpalvelus ja pääjuhla

Sunnuntain teema: SUKUYHTEYS JA SUKUSEURA-TOIMINTA

Elokuisena sunnuntaina vietimme jo perinteeksi tullutta Niskasten kirkkopyhää. Kokoonnuimme jumalanpalvelukseen ja messuun kauniiseen Haapajärven Kristuksen Kirkastumisen Kirkkoon. Kirkoväelle jäi saarnasta erityisesti mieleen kehoitus: Jos sinulla ei ole toisesta ihmisestä mitään hyvää puhuttavaa, älä puhu mitään.

Seppeleen lasku.

Messun jälkeen oli kunniakäynti ja seppeleen lasku sankarivainajien muistomerkillä. Sukuseuran seppeleen laskivat Helvi Klemetti sekä Kimmo Niskanen ja Niilo Niskanen.

Kun juhla-lounas ja kakkukahvit oli nautittu, oli vuorossa sukupäivien loppuhuipentuma sukujuhla. Juhlan aluksi seuran pitkäaikainen puheenjohtaja Niilo Niskanen käytti puheenvuoron, jonka jälkeen uuden lauantaina valitun puheenjohtajan Helvi Klemetin juhlapuheen aiheena oli: Niskaset tänään ja huomenna. Juhlaesitelmien aiheita olivat: Sukukirja, historian tutkija Marita Pohls; Juuret maalla, valtakunnan virallinen kylähullu Heikki Kumpula; Presidentti Ståhlbergin lapsuus Haapajärvellä, kotiseutuneuvos Juha Eronen; sekä Kimmo Niskanen, Onni Niskanen, olympiavoittaja Abebe Bikilan valmentaja.

Valtakunnan virallinen kylähullu.

Esitelmien lomassa saimme nauttia monista musiikkiesityksistä. Niskasen veljekset Mikko ja Marko kajauttivat laulun Kotimaani onmpi Suomi. Raikuvimmat aplodit yleisöltä saivat hellyttävän laululeikin 'Pienen pieni leppäkerttu Jumalaa ylistää' esittäneet tytöt Noomi ja Annabella, jotka ovat TIIVI-Eeron poikien Mikon ja Markon tyttäriä. Mitä isät edellä, sitä pienet perässä!

Noomi ja Annabella.

Niskasten sukuseura ry 15 v 2000-2015

Seuran puheenjohtajan Helvi Klemetin jakamat sukuviirit saivat Niilo Niskanen Savonlinnasta, Eero Niskanen ja Pekka Niskanen Haapajärveltä sekä Seppo Niskanen Ylivieskasta.

Muistamiset: vas. Kimmo, Mikko, Eero, Seppo, Niilo ja Helvi.

Ennen kotiinlähtöä juhlaväki tutustui presidentti Ståhlbergin lapsuudenkotiin. Aikaisemmista sukutaapaamisista poiketen merkillepantavaa oli keski-ikäisten ja etenkin lasten runsas mukanaolo. Sukuseuralla on valoisa tulevaisuus. Seuraava kokoontuminen on 2018 Järvenpäässä.

2/2015

Sukupäivien kuvasatoa

Sukujuhlayleisö

Vas. Leena ja Paavo Leppäsen USA:n vieraat Lora Herman os. Niskanen ja Evan 13 v.

Niskasten sukuseura ry 15 v 2000-2015

Vas. Helvi Uuksunen, Leena Lepänen, Helena Kekkonen ja Pirjo Niskanen Pielavedeltä.

Vas. sisarukset Anna-Maija Niskanen ja Eeva Viljanen, Helsinki.

Vas. Sanelma ja Paavo Niskanen Nivalasta sekä kolme tuhtia Niskas-veljestä Asko, Ahti ja Antero.

2/2015

Niskasia: Vas. Jouko Torniosta, Jasu 14 v. Kemistä sekä Olli 78 v. Haapajärveltä. Jouko pyöräilee 20-160 km/pv, vuonna 2008 vain yksi ajamaton päivä.

Niilo Niskanen, Savonlinna, teki ansiokkaan työn Sukuseuran hyväksi, alkuvuosina hallituksen jäsenenä ja viimeiset kymmenen vuotta sukuseuran puheenjohtajana. Puheenjohtajan nuijan hän luovutti Helvi Klemetilille.

Ilpo Taavetti Niskasen muistolle

(k. 26.9.2015)

Ilpo Niskanen

Ilpo syntyi Sodankylässä 3.7.1937. Ilpo oli sotaorpo, jonka isä menehtyi sodassa. Hänen äitinsä Irja meni uusiin naimisiin sodan jälkeen. Uudesta liitosta syntyi viisi veljeä ja yksi sisko.

Ilpo oli nuorena miehenä kova urheilemaan ja osallistui erilaisiin urheilukilpailuihin. Varsinkin hiihto oli mieluisa laji, jossa hän myös menestyi. Kova hiihtokunto saattoi johtua pitkästä koulumatkasta kotitalolta Rovapäästä kylän koululle Kelujärvelle (9 km), joka piti talvisin kulkea hiihtämällä.

Ilpo aloitti nuorena miehenä Rovaniemellä ilta-ammattikoulussa sähköasentajalinjalla. Myöhemmin hän hakeutui ja pääsi veturinkuljettajakoulutukseen Hyvinkäälle. Koulutuksen jälkeen hän aloitti työt Rovaniemellä VR:llä, aluksi veturilämmittäjänä ja myöhemmin veturinkuljettajana. Hänelle tuli tutuiksi niin höyryveturit, dieselveturit kuin "Lättähatutkin".

Opiskeluaikana Ilpo oli mennyt naimisiin Eivorin kanssa ja perheeseen syntyi tyttö ja poika. Opiskelun jälkeen perhe muutti takaisin Rovaniemelle ja perhe kasvoi vielä kahdella pojalla ja kaksois-tytöillä.

Ilpo rakensi oman kodin perheelleen Rovaniemelle Korkalovaaraan, jossa asusti vuosina 1968-1993.

Myöhemmin kun lapset olivat lähteneet ja Ilpo oli jäämässä eläkkeelle veturinkuljettajan työstä 55-vuotiaana, hän rakensi uuden kodin Nivankylään. Siellä hän asusti vaimonsa Eivorin kanssa menettymiseensä asti.

Ilpon harrastuksiin kuului luonnossa liikkuminen, hiihto, metsästys, kalastus ja marjastus. Ilpo oli metsästysseura Eräveturin ry:n perustajajäsen, jossa hän oli myös hirsiveurueen jäsenenä. Ilpo rakensi myös kesämökin Iso-Vietoselle, josta tuli koko perheen lasten ja lastenlasten kuin lastenlastenlastenkin yhteinen kesäviettopaikka.

Ilpo oli luonteeltaan erittäin sosiaalinen ja hyvin ihmisten kanssa toimeentuleva, pidetty henkilö. Hän toimi myös työyhteisönsä luottamustoimissa. Eläkkeellä hän ehti olla 23 vuotta, jolloin hän toimi erilaisissa kerhoissa, yhdistyksissä ja harrastusten parissa. Hän ehti myös matkustella niin Euroopassa, Amerikassa kuin Aasiassakin, järjestetyillä seura- ja omatoimimatkoilla. Ilpo-vaari oli myös erittäin pidetty lastenlasten keskuudessa, koska osasi olla rento ja helposti lähestyttävä ihminen.

Rovaniemellä 22.10.2015

Aviopuolisoa ja isää muistellen Eivor ja Jyrki Niskanen

Niskasten nuorisoa

Seuraavilla sivuilla esitellään joitakin suvun nuoria ja heidän elämäänsä. Aika paljon se tuntuu poikkeavan ulkoisilta puitteiltaan vanhempiensa, saati sitten isovanhempiensa lapsuudesta ja nuoruudesta. Pohjimmiltaan heidän elämässään vaikuttavat samat kysymykset kuin aikaisempien sukupolvien: kuka minä olen, mitä haluan elämältäni?

Eetu Niskanen, 10 vuotta, Helsinki

Eetu on neljäsluokkalainen, joka asuu Helsingin Herttoniemessä. Eetu käy maanantaisin uimassa kavereidensa kanssa Itäkeskuksen uimahallissa. Uinti onkin ainoa ympärivuotinen harrastus, sillä muuten touhut riippuvat sesongista ja säästä. Kesäisin päivät kuluvat rampeilla *scoottauksen*, eli temppupotkulautailun parissa. Scoottauksessa on tarkoituksena tehdä mahdollisimman hienoja temppuja erilaisista hypyistä aina voltteihin asti. Samankaltainen harrastus Eetulla on myös *parkour*, jossa on tarkoituksena edetä rakennetussa ympäristössä mahdollisimman mielikuvituksellisia "linjoja" pitkin, kiipeillen, juosten ja hyppien. Parkouria voi harrastaa yksin tai kavereiden kanssa ja periaatteessa ihan missä tahansa. Rajana on vain oma luovuus. Eetu kävi kesällä helsinkiläisen Parkour-akatemian leirillä ja on jatkanut harrastusta myös syksyllä akatemian harjoituksissa joka sunnuntai.

Eetu breikkaa eli tanssii break dancea

Eetu käy myös silloin tällöin isän ja parin kaverin kanssa spraymaalaamassa Suvilahden *graffiti* seinällä. Suvilahdessa on myös hyvä käydä scoottaamassa. Tärkeä harrastus kotona Eetulle on tietenkin pelaaminen. Eetu pitää omaa *Youtube-kanavaa* nimellä xXesakoXx, minne Eetu laittaa pelivideoita lempipeleistään. Youtubessa myös katsotaan ja kommentoidaan kavereiden videoita.

Eetu scoottaa

Koko perhe käy yhdessä ulkoilemassa ja seikkailemassa ympäri Helsinkiä pyöräillen ja samalla etsitään yhdessä geokätköjä. Geokätköilyssä etsitään erilaisia piiloja, joita kuka tahansa voi piilottaa maastoon. Kätköt löytyvät internetistä ja niitä voi etsiä GPS:n avulla. Geokätköilyssä tulee käytyä monissa jännittävissä paikoissa, joihin ei muuten tulisi mentyä. Talvella, mikäli säät sallivat, koko perhe käy hiihtämässä ja laskettelemassa. Edelliset pari talvea ovat olleet harmillisen vähälumisia, mutta toivottavasti tänä talvena laduille ja mäenlaskuun pääsee useammin.

-Lassi Niskanen -

Aino Falenius, 11 vuotta ja Niilo Falenius, 6 vuotta, Hyvinkää

Aino ja Niilo Falenius kuuluvat Niskasten joukkoon. He ovat Helvi Klemetin (os. Niskanen) lapsenlapsia. He ovat syntyneet Helsingissä mutta muuttivat reilut neljä vuotta sitten Hyvinkäälle. Perheeseen kuuluu 11-vuotiaan Ainon ja 6-vuotiaan Niilon lisäksi vanhemmat, Anna-Leena Klemetti-Falenius ja Christian Falenius.

Aino ja Niilo Falenius

Lapset kertovat harrastuksistaan:

Minä olen Aino. Ja olen 11-vuotias hyvinkääläinen tyttö. Olen aivan vauvasta asti harrastanut musiikkia ja uintia. Ensin olin vauvamuskarissa ja sitten erilaisissa musiikkileikkikouluissa, nykyään soitan nokkahuilua Hyvinkään Musiikkiopistossa. Ensin soitin sopraniino-nokkista ja nykyään alttonokkahuilua. Käyn soittotunneilla kaksi kertaa viikossa sekä lisäksi mupessa ja orkesteriharjoituksissa. Uimaharrastuksessa on nyt pieni tauko kun Sveitsin uimala täällä Hyvinkäällä on remontissa. Uutena harrastuksena minulla on tanssi, käyn Discoshow-tanssitunneilla kerran viikossa. Äidin kanssa yhdessä harrastamme Naisten Pankki –toimintaa. Äiti meni Hyvinkään Naisten Pankki –ryhmään mukaan ja minä halusin myös ehdottomasti mukaan. Olemme olleet jo järjestämässä Kävele Naiselle Ammatti –tapahtumaa ja silloin minusta tehtiin paikalliseen Aamupostiin juttu. Mielipuuhaani on kuunnella musiikkia ja olla kavereiden kanssa. En tykkää maksalaatikosta vaikka se onkin pikkuveljeni lempiruokaa. Haluaisin, että kaikilla olisi maail-

massa tarpeeksi rahaa, puhdasta vettä ja ruokaa sekä ystäviä.

Olen Niilo ja olen 6-vuotta. Harrastan koripalloa kaksi kertaa viikossa. Käyn eskaria päiväkotii llo nassa ja siellä meillä on kerran viikossa muskari ja taidekoulu. Viime kesänä harrastin jalkapalloa. Uimaharrastus on tauolla kuten isosiskollakin. Osaan kyllä jo uida ison altaan päästä päähän. Tykkään tosi paljon piirtämisestä. Ja sitten tykkään olla kavereiden kanssa. En tykkää syödä lihaa. En oikein tiedä vielä, mitä haluaisin muuttaa maailmassa.

-Haastattelijana Anna-Leena Klemetti Falenius-

Lauri Ahonen, 14 vuotta, Dublin

Hei! Olen Lauri Ahonen. Mummoni on Helvi Klemetti (omaa sukua Niskanen lisalmesta). Olen 14-vuotias ja olen asunut täällä Irlannissa melkein 10 vuotta, mutta käyn 2-3 kertaa vuodessa Suomessa. Suomessa täytyy käydä paljon saunassa ja huvipuistoissa, ja syödä lakua ja ruisleipää, koska niitä ei täällä ole.

Aloitin koulun täällä lähes heti kuin muutettiin tänne ja olen nyt yhdeksättä luokkaa vastaavalla luokalla. Samalla tavalla kuin Suomessa opiskellaan Ruotsia, täällä opiskellaan liriä.

Lauri juhlii äitinsä Aino Ahosen kanssa Pyhän Patrikin päivää.

Serkukset Niilo, Aino ja Lauri laivalla

Pelaan jalkapalloa kotikylän joukkueessa (Malahide United) ja soitan vähän kitaraa. Ensi kesänä tulen Suomeen rippikouluun. Rippileiri on Pieksämäen Partaharjulla. Rippileiri on kansainvälinen ja leirille tulee ulkosuomalaisia nuoria kaikkialta maailmasta. Aion myös tulla Suomeen armeijaan, kun kutsunnat tulevat.

Terveiset Dublinista,

Lauri.

Juuso Niskanen, 9 vuotta, lisalmi

Juuso Niskanen on yhdeksänvuotias poika lisalmen Riitamäestä. Juuso harrastaa koululla sähköä perjantaisin. Elsi-mummon kanssa käydään uimassa. Juuso harrastaa kalastusta ja muutamia isoja kaloja onkin tarttunut pyydykseen. Juuson mieluisa harrastus on metsästys, jota opetellaan vielä vanhempien kanssa. Myös mönkijällä on kiva pörstellä. Perheessä on 3 koiraa, Heke, Puru ja Huugo, joiden kanssa on kiva leikkiä. Juuso ei tykkää maksalaatikosta.

-Haastattelijana Niina Manninen-

Juuso leikkii koirien kanssa

Juuso kalastaa

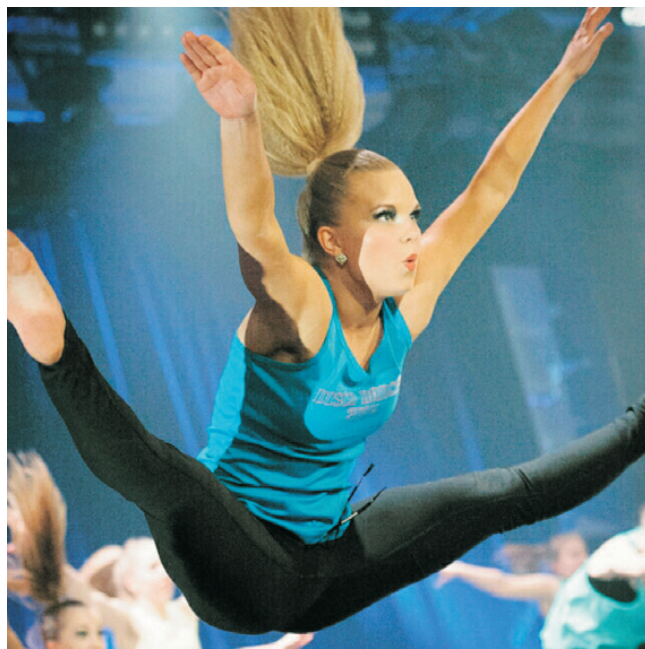
Hanna Niskanen, 15 vuotta, Oulunsalo

Tässä on nuori sukulaiseni Hanna Sofia Niskanen. Tällä hetkellä hänen päätyönsä on koulunkäynti. Hanna on 9. luokalla Pitkäkankaan peruskoulussa Oulunsalossa. Parasta koulussa hänen mielestään ovat kaverit ja kokeissa onnistuminen. Oppiaineista mieleisimpiä ovat liikunta, kielet ja matematiikka. Mikä hänestä isona tulee? Aiemmin hän ajatteli rupeavansa asianajajaksi, mutta nyt - oltuaan työharjoittelussa päiväkodissa - lastenlääkärin ammatti on alkanut kiinnostaa.

Peruskoulun 9-luokkalainen Hanna Niskanen Oulunsalosta

Melkein yhtä paljon aikaa kuin koulu vie hänen harrastuksensa diskotanssi (discodance). Siinä ei ole kysymys paikallaan hytkyttelystä, mikä tuosta sanasta ensiksi saattaisi tulla mieleen. Se on aerobicista, voimistelusta ja tanssista koostuva, fyysisesti vaativa liikuntalaji. Siihen kuuluvat näyttävät hyppyt ja puvut. Hanna on jo vuosia harrastanut tanssia. Aluksi se oli showtanssia, mutta neljä vuotta sitten hän siirtyi Oulussa toimivan Tanssikeskus Citydancen diskotanssin junioriryhmään. Se ei olekaan ihan pikkujuttu. Harjoituksia on 6-9 kertaa viikossa. Lisäksi tulevat esiintymiset ja kisat.

Hanna suorittamassa haarataittoa, jossa on ponnistettava tasahypystä mahdollisimman korkealle, jalat haarassa, selkä lähes suorana. Hanna sanoo treenanneensa tätä hyppyä noin 3,5 vuotta. "Nyt se on alkanut nousta paremmin".

Viime keväänä pidettiin Suomen mestaruuskisat Oulussa. Hanna oli mukana neljässä eri lajissa: yksintanssissa, paritanssissa (ei kuulemma mitään valssintyylistä), pienryhmässä (7 tanssijaa) ja muodostelmassa (16-24 tanssijaa). Niin hyvin oululaiset pärjäsivät, että heille järjestyi paikka Euroopan mestaruuskisoissa. Ne pidettiin heinäkuussa Örebrossa, Ruotsissa. Siellä Hanna oli mukana soolotanssia lukuun ottamatta kaikissa muissa lajeissa.

Tänä syksynä Hanna on aloittanut hiihtovalmennuksen. Se on hänen mielestään hyvää vastapainoa tanssille ja samalla se lisää fyysistä voimaa. Mäkijuoksun jälkeen haarataitokin tuntuu kevyemmältä. Mitähän tästä tytöstä tulee isona? Lastenlääkäri vai täysipäiväinen urheilija? Aika näyttää. Ensiksi on kuitenkin käytävä lukio ja se on tunnetusti vaativa tehtävä sekkin.

- Maija Pöyhönen -

Jukka, Vertti ja Vilma matkustavat

Barcelonan matka 26.9.-30.9.2015

Sovimme yhdessä Vilman ja Vertin kanssa jo kesällä, että otetaan tavoitteeksi pitää syysloma jossain mukavassa kohteessa. Yhdessä mietimme kaikkien mieltymyksiä ja kohteeksi valikoitui Barcelona. Vilma rakastaa historiaa ja Barcelonasta sitä löytyy. Vertin intohimo on jalkapallo, ja kuin sattumalta isi sai huomata loman osuneen ajan-kohtaan jolloin kaupungissa pelataan Mestarien liigan jalkapalloa. Olimme liikkeellä yhden-nellätoista hetkellä, sillä pitkän etsimisen jälkeen stadionilta löytyi kolme vierekkäistä paikkaa ja alkoi jännittävä odotus ja valmistautuminen lomaan. Tässä on lasten itsensä kertomana kokemuksia Barcelonan matkan parhaista paloista.

Vilma ja Vertti Dibitapo-vuorella

Vilma kertoo:

Heti ensialkuun kaupunki vaikutti ihanalta. Näimme hienoa arkkitehtuuria, muutamia Gaudin suunnittelema rakennuksia ja kauniita puistoja. Kävellessä nälkä kasvoi ja kävimme päivällisellä ravintolassa: Vertti söi nautaa, isillä oli tonnikalapihvejä ja itse maistelin grillattua mustekalaa. Ensimmäi-

sen päivän jälkeen olin jo aivan rakastunut Barcelonan: vuoria, rantaa, hienoa arkkitehtuuria, ystävällisiä ihmisiä, kivoja kauppoja ja kahviloita, siistiä ja leveitä teitä (ei kyllä ihan kaikki...). Kävin shoppailemassa vaatekaupoissa, joita ei Suomesta löydy, ja löysinkin paljon kivoja vaatteita. Isi ja Vertti odottelivat välillä kahvilassa.

Barcelona on yhdistetty kaupunki- ja rantalomakohde

Poikkesimme katsomassa esteratsastuksen Nations cupin osakilpailua. Kisoissa tunnelma oli korkealla ja ratsastajat taitavaia. Kisoista ja stadionilta suuntasimme hotellin kautta rannalle. Rantaviivaa riitti, aallot olivat suuria ja aurinko paistoi täydeltä taivaalta. Rannalla uiskentelimme ja keräsimme hienoja kiviä sekä simpukan kuoria. Viimeisenä kokonaisena päivänä lähdimme Gaudin suunnittelemaan Guell- puistoon ja vierailimme myös Gaudi-museossa, jossa tutustuimme paremmin arkkitehtuuri Antonio Gaudin elämään. Puistosta lähtiessä vältimme täpärästi parkkisakot ja lähdimme ajelemaan kohti keskustaa. Illalla meillä oli vielä jalkapallo peli Camp Nou-stadionilla (FC Barcelona vs Lederkusen). Pelissä oli hieno tunnelma ja vaikken mikään isoin jalkapallofani olekkaan, oli peli silti todella hieno kokemus.

Vertti kertoo:

FC Barcelonan fanikaupassa ostin Lionel Messin pelipaidan. Hinta oli 114€ pelkästä paidasta! Kauppa oli aivan huikea! Siellä oli paitoja, shortseja, palloja, huiveja, mukeja ja jopa koirankuppeja, sekä nurmea Camp Nouelta, Barcelonan kotikentältä. Hinnat olivat aika korkeilla, mutta turistikin ostivat siltä hinnalla kuin hinnalla, kuten mies vieressämme kassalla osti 700€ tuotteita. Palasimme kaupasta hotellille, josta me menimme rannalle

uimaan. Ranta oli mahtava, hiekka todella pehmeää, aallot olivat minua jopa navan korkeudelle. Sää oli mahtava, lähes 25 astetta.

Camp Noulla oli uskomaton tunnelma

Kävimme katsomassa Mestareiden Liigan ottelun FC Barcelonan ja Bayer 04 Leverkusenin välillä. Olen unelmoinut lähes koko ikäni, että pääsisin FC Barcelonan stadionille, Camp Noulle. Ja se unelma toteutui. Kun pääsimme stadionille, ymmärsimme kuinka korkealla paikkamme oli. Jos Camp Noulle mahtuu 99 231 ihmistä ja meillä oli neljänneksi korkein rivi! Huippasi vähän. Mutta se kenttä, se oli paras kenttä mitä olen nähnyt! Nurmikko kasteltu ja ajettu millimetrilleen saman pituiseksi. Kaikki oli mahtavaa. Se oli kuin taivas. Mielestäni maailman paras pelaaja Lionel Messi oli loukkautuneena katkenneen ristisiteen takia. Se oli harmillista, koska olisin halunnut nähdä hänet. Paikalla oli 68 726 henkilöä. Se meteli, joka yleisöstä kuului, oli kova, todella kova. Barcelona johtaa ja voittaa pelin lopulta. Pelin jälkeiset voitonbileet alkavat ja kadut täyttyvät ihmisistä. Se kokemus oli huippu. Paras loma ikinä.

Isi kertoo:

Yhteenvetona voi sanoa loman olleen napakymppi ja kohteen fiksusti valittu. Vilma on 15-vuotias ja Vertti 10-vuotias, ja näin isojen lasten ja nuorten kanssa on jo ilo olla matkalla ja kaikki pystyvät nauttimaan elämyksistä täysipainoisesti. Isin mielestä parasta oli kaikki, varsinkin laatuseura jonka kanssa matkassa oltiin, mutta eläintarha oli koko eläinhullulle perheelle yksi matkan ehdottomista kohokohdista. Jos sattuu matkoillaan Barcelonaan, kannattaa eläintarhaan ehdottomasti tutustua.

- Vilma, Vertti ja Jukka Niskanen

2/2015

Sarja jatkuu...

Menestyneitä Niskas-urheilijoita

Jari Olavi Niskanen, 52

s. 5.6.1963 Sotkamo

Ammatti: *sähkötyönjohtaja, Sotkamon kunta*

Perhe: *avopuoliso, kaksi lasta*

Harrastukset: *voimanosto, avantouinti, retkeily*

Saavutukset: *veteraanien voimanoston MM-kultaa 2013, pronssia 2014, hopeaa 2015.*

Jari on 7-lapsisen perheen kolmanneksi vanhin. Jo lapsesta saakka hän on osallistunut moniin ras-kaisiin maatalon töihin. 14 -vuotiaana hän talvis-aikaan nosteli puntteja Tipasojan kyläkoululla. Kesäaikaan, kun koulun ovet olivat kiinni, täytyi punt-titreenejä jatkaa kotona. Niinpä Jari purki vanhan niittokoneen ja sen akselistosta teki painonnosto-tangon. Alkuun tanko nousi kerralla vain kymme-nisen kertaa. Mutta jo samana vuonna toistoja kertyi yli sata. Taljojen avulla Jari rakenteli erilaisia vetolaitteita, jotka monipuolistivat voimanhankin-taa. Tästä alkoi tulevan MM-mitalistin pitkä ja mää-rätietoinen kehitys huipulle, jolle vain harvat jak-savat ja pääsevät.

Kuusitoistavuotiaana alkoi tulla menestystä piirin kilpailuissa. Jarin voittotulos oli miesten piirinen-nätys penkkipunnerruksessa 128 kg. Menestys jatkui Sotkamon Visan joukkueessa SM-tasolla.

Voimanostajan on tehtävä hirveästi töitä. Laskelmi-eni mukaan minulla on tähän mennessä tullut kaikkiaan 6015 salitreeniä, nuorempana joka vii-konpäivä oli punttiharjoitus, nykyään kolme kertaa

viikossa. Uinti, avantouinti ja lihashuolto auttavat palautumisessa. Pahoilta loukkaantumisilta olen onneksi säästynyt.

Voimanosto sisältää penkkipunnerruksen, jalka-kyykyn sekä maastanoston.

Tämän syksyn MM-kisassa, joka järjestettiin Auro-rassa Yhdysvalloissa Jari kruunasi kisansa kolmella lajihopealla. Jalkakyykyssä tulos oli 285, penkki-punnerruksessa 210 ja maastanostossa 267,5 kg. Hopeaa tuli yhteistuloksella 762,5 kg.

Maastanostosta muodostui varsinainen trilleri. USA:n voimanostaja sai viimeisellä kierroksella ylös 245 kg. Jari sai kolmannellaan ylös 285 kg, mutta nosto hylättiin yllättäen tuomariäänin 2-1. Ilman hylkäystä Jarin yhteistulos olisi ollut sama kuin jenkillä, mutta 60 grammaa kevyempänä Jari olisi voittanut maailmanmestaruuden.

- Teksti ja kuva Jouko Niskanen

www.niskaset.info
(Sukuseura)

www.niskanen.net
(Kainuun Niskaset)

2/2015

SUKUSTANDAARI

Sukuseuran pöytästandaarin heraldinen selitys:

"Valkoisella kankaalla musta kärrynpyörä, jonka keskellä punainen tapuli, ovi, luukkuja tupsut keltaiset. Kärrynpyörä kuvaa ajanratasta, sukupolvien kiertokulkua sekä entisajan kulkuvälinettä. Tapuli kuvaa suvun ikiaikaista asuinpaikkaa Pielavedellä".

Tilaa lahjaksi, muistoesineeksi tai juhlapöydän arvokkaaksi koristeeksi suvun tunnus pöytästandaari. Hinta 30 euroa + postitus 7,60 e. Tilaukset: 044-5144143 tai niskjo@hotmail.com

NISKASET

Niskaset sukuseura ry:n jäsenlehti 2/2015

Lehden toimitus: Asta Niskanen

Painos: 500 kpl

Taitto ja paino: Sotkamon Kirjapaino
Tmi Kari Simonen